

PRIM MINISTRU

Guvernul României
486/6 octombrie 2026

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea Legii nr.61/1993 privind alocația de stat pentru copii*, inițiată de domnul deputat SOS Nini-Alexandru Pascalini (**Bp.353/2026, L 486/2026**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Legii nr.61/1993 privind alocația de stat pentru copii, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul instituirii unei alocații unice pentru nou-născut, acordată pentru fiecare copil născut viu, în cuantum de 2.500 de lei, respectiv în cuantum de 5.000 de lei pentru copilul încadrat în grad de handicap, până la împlinirea vârstei de 1 an.

II. Observații

1. Având în vedere că inițiativa legislativă completează *Legea nr. 61/1993*, prin introducerea art. 3¹, ținând cont de prevederile *Legii asistenței sociale nr. 292/2011, republicată, cu modificările și*

completările ulterioare, cu referire la dreptul la asistență socială în aceleași condiții ca și cetățenii români al cetățenilor străini sau apatrizi care au domiciliul sau reședința pe teritoriul României, pentru acuratețea textului legislativ, ar fi trebuit aduse modificări și în ceea ce privește acordarea alocației nou instituite în astfel de cazuri, prin similitudine cu art.2 din *Legea nr. 61/1993*.

Totodată, semnalăm că nu există reglementare în ceea ce privește instituția unde se înregistrează cererea și documentele justificative și nici care sunt aceste documente, potrivit cerințelor prevăzute de prezenta propunere legislativă.

De asemenea, nu există reglementare nici în ceea ce privește modul de plată al alocației, nu este precizat plătitorul dreptului și nici dacă este necesară sau nu emiterea unui act administrativ de acordare.

În aceeași ordine de idei, nu se precizează în ce termen se acordă diferența de sumă în cazul încadrării ulterioare a copilului în grad de handicap sau dacă se aplică și în acest caz prevederile art. 3¹ alin. 8 din inițiativa legislativă.

2. Apreciem că era necesară completarea *Expunerii de motive* cu justificări privind modalitatea în care a fost stabilită vârsta de un an pentru încadrarea în grad de handicap. În acest sens, precizăm că era necesar să fie stabilit un criteriu obiectiv și rațional, iar nu unul aleatoriu, în cel din urmă caz, putând fi afectat dreptul prevăzut de art. 16 din *Constituția României* - egalitatea în drepturi.

În acest sens, precizăm că, în jurisprudența¹ sa, Curtea Constituțională a stabilit că: „*situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv rațional*”. Prin urmare, în lipsa unor justificări obiective privind modalitatea în care a fost stabilită vârsta de un an pentru încadrarea în grad de handicap, precum și faptul că încadrarea în grad de handicap nu se realizează întotdeauna în primul an de viață al copilului, precizăm că norma, în forma propusă, ar putea genera vicii de neconstituționalitate din perspectiva art. 16 din *Constituția României*.

¹ Decizia nr.67 din 21 februarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 din *Legea nr.255/2010* privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local publicată în *Monitorul Oficial* nr.581 din 20.07.2017

3. Apreciem că norma prevăzută la art. 3¹ alin. (5) din inițiativa legislativă este lipsită de claritate și previzibilitate având în vedere că aceasta nu reglementează ipoteza în care între părinți nu există acord cu privire la plata alocației unice/copilul este încredințat spre creștere și educare unuia dintre părinți/ există un ordin de protecție emis împotriva unuia dintre părinți. Prin urmare, în vederea aplicării normei în mod egal și nediscriminatoriu, apreciem că era necesară completarea normei, astfel încât să fie respectat art. 1 alin. (5) din *Constituția României*, în componenta sa privind calitatea legii.

4. De asemenea, norma prevăzută la art. 3¹ alin. (8) din inițiativa legislativă este neclară și pare a fi în contradicție cu alin. (6). Astfel, deși potrivit art. 3¹ alin. (6) alocația unică pentru nou-născut se acordă pe bază de cerere, alin. (8) prevede că plata alocației se efectuează în termen de cel mult 60 de zile de la data înregistrării cererii și a documentelor justificative. Prin urmare, apare ca fiind neclar la ce documente face referire norma și termenul în care acestea trebuie depuse.

Astfel, menționăm că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative², printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate - care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist - să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat.

De asemenea, conform dispozițiilor art. 8 alin. (2) și (4) teza întâi din *Legea nr. 24/2000*³, prin modul de exprimare actul normativ trebuie să asigure dispozițiilor sale un caracter obligatoriu: „*textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce*”, iar „*forma și estetica exprimării nu trebuie să prejudicieze stilul juridic, precizia și claritatea dispozițiilor.*”

Astfel, prin lipsa de claritate și precizie a normelor preconizate, care ar genera confuzii în interpretarea/aplicarea acestora, se pot crea și premisele unor vicii de neconstituționalitate prin raportare la art. 1

² A se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 1/2012 publicată în 23 ianuarie 2012

³ privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

alin.(3) și alin.(5) din *Legea fundamentală* referitoare la *principiul stabilității/securității raporturilor juridice* pe componenta privind calitatea legii, respectiv *principiul legalității*.

3. Aplicarea prevederilor inițiativei legislative generează impact negativ asupra veniturilor bugetare.

Menționăm că acordarea facilităților fiscale ar trebui să aibă în vedere spațiul fiscal-bugetar. Orice diminuare a veniturilor bugetare riscă să conducă la o creștere a deficitului bugetar, influențând negativ traiectoria de ajustare agreată cu Comisia Europeană.

În contextul celor menționate mai sus și având în vedere constrângerile bugetare actuale, inițiativa legislativă nu răspunde obiectivelor de politică fiscal-bugetară asumate.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie – Gavril BOLOJAN

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului